

RAMON HUMET
(Barcelona 1968)

LLUM

per a cor a cappella

(2013 - 2016) - Estrena mundial

- I. Tanca els ulls
- II. Camina endins
- III. Baixa al cim de l'Ànima
- IV. Pedra nua
- V. Pau al Cor
- VI. Engrunes de Llum
- VII. Atleluia

La durada aproximada del concert és de 47'

LATVIAN RADIO CHOIR

SIGVARDS KLAVA, DIRECCIÓ

COMENTARI

per Joan Magrané

MEDITACIÓ CORAL

El segell finès Ondine ha publicat recentment un disc dedicat a Llum, l'obra coral del compositor català Ramon Humet, amb el prestigiós Latvian Radio Choir que dirigeix Sigvards Klava. Tots plegats –obra, compositor i intèrprets– són precisament els nostres protagonistes en aquest concert.

Ramon Humet (Barcelona, 1968) és un compositor fascinat pel món oriental (pel Japó i les seves tradicions, concretament) i que troba la inspiració en l'aiguabarreig entre natura i cultura i en la reflexió i la meditació; aquella cerca del més íntim de l'ésser, el paisatge espiritual, el Montsant interior, guia la seva mà en la taula de treball. El seu pensament estètic uneix aquestes idees amb una coneixença exhaustiva i rigorosa de la tradició musical europea i amb un domini tècnic –tot allò que l'ofici de compositor té de més pragmàtic– total. Això és: de les melodies plenes d'aire del shakuhachi a les harmonies ressonants com campanes de les peces de Mompou passant per la música de Bach i sempre sota l'atenta mirada de Jonathan Harvey, un dels grans mestres dels darrers anys i també un gran amant del món oriental.

És un autor, Humet, d'una obra important, fresca i nova, moderna i alhora profunda i arrelada que no avança torrencialment sinó a poc a poc, pensada i interioritzada. Una obra de gran valor humà i riquesa poètica sempre governada per l'hàbit –avui en dia tan necessari i exemplar– de la meditació i el recolliment. Per això, la seva música s'allunya del barroquisme i no fa escarafalls ni sobtats cops de teatre. Ara bé, al mateix temps és una música sempre flexible i orgànica, constantment metamorfosada i viva; no en va, en el seu *Homenaje a Marta Graham* diu: «todo cambia, la única verdad».

Junt amb el cicle simfònic *Música del no-ésser* (2008-2010) i els –de moment– cinc quaderns per a piano que contenen les *Escenes del bosc* (2004-2013), el cicle coral *Llum* (2013-2016), amb textos del monjo montserratí Vicenç Santamaria, és la seva obra més ambiciosa i paradigmàtica. Una obra que ha crescut sense presses ni pressions, perquè sí, pel simple fet de voler fer-la. Humet ha passat uns quants anys cultivant-la i tenint-ne cura fins, a la fi, poder-hi guixar la doble barra final.

Llum ens endinsa en una vastitud immòbil –o en aparença immòbil– en forma de retaule coral i és una invitació a perdre'ns en el nostre propi paisatge interior, a recórrer-ne els camins. A recorre'ns, pelegrins de nosaltres mateixos, a través dels seus set moviments, moments o estats de l'ànima. *Tanca els ulls* és una tranquil·la cançó la melodia de la qual, cantada per una soprano solista, és una sola nota, un re m, bressolada per canviants harmonies del cor que l'acompanya. A ritme de passacaglia, a *Camina endins*, cinc acords van transfigurant-se i evolucionant en permanent transició conduint-nos a uns compassos finals en què les veus sonen gairebé com si sortissin d'un sintetitzador. *Baixa al cim de l'ànima*, escrita només per a veus femenines, presenta un espai sonor basat en l'interval de segona menor, però que no sona mai dissonant, sinó dolç, i que pausadament i plàcida va desplegant-se en constant diàleg entre el cor i dues contralts que entreoïm al lluny. El següent fragment (dedicat a Bernat Vivancos –punta de llança de la nova música coral catalana i estret col·laborador, també, del Latvian Radio Choir)– és un elogi, sever i despullat, del cànon i del contrapunt: *Pedra nua. Pau al cor* és una peça en què la soprano solista queda engolida pel cor, metàfora de la solitud (l'individu) enmig de l'infinit (l'univers). *Engrunes de llum* és una obra en si mateixa. És, de fet, la secció més complexa del cicle tant des del punt de vista estructural (es divideix internament en 10 parts) com pel que fa a l'ús variadíssim del cor, que es converteix en una autèntica orquestra de veus que va de la quietud fragmentària inicial a un pletòric i ressonant final: «abraça, tot tu, el Misteri dins teu, en tot i pertot». Llum acaba serenament i austera amb el cor repetint en homofonia «alleluia, alleluia...».

El que dèiem: meditació coral, viatge interior *per aurem*. L'esperit de Montserrat que veu i del qual beu Vicenç Santamaria des de la seva cella i l'esperit del Montsant que veu i del qual beu Ramon Humet des del seu estudi; dues veus que es multipliquen en mil veus i que ens abracen tendrament, cantant. Natura feta cultura, cos fet paisatge.

LLETRES

Descarrega les lletres del concert [aquí](#).

Aquest concert s'inclou dins de la programació del Barcelona Obertura Spring Festival 2023

AMB EL SUPORT DE

